

begravningstal.se

Kära familj, kära vänner,
tack för att ni är här idag för att ta avsked av Ingrid Sofia Larsson,
vår Mamma Inga.

Vi samlas i sorg,
men också i tacksamhet.
För ett liv som började i Växjö den 14 mars 1958,
och som fick bli 66 år långt.
Ett liv fyllt av omtanke, arbete, sång och jord under naglarna.
Ett liv som gav mer än det tog.

Mamma Inga växte upp i Växjö,
blev sjuksköterska
och stannade i vården i fyrtio år på länssjukhuset.
Hon bar sin legitimation som en påminnelse om ansvar,
men hon bar människorna hon mötte som om de vore grannar.
Hon såg alltid personen bakom rollen,
bakom uniformen, bakom oron.
Det var hennes sätt:
ärlighet, omtanke, pliktkänsla
och en stilla humor som fick vardagen att mjukna.

Hon var gift med Karl i fyrtiotvå år.
Tillsammans skapade de ett hem som doftade av kanelbullar och nyslaget gräs.
Två barn, jag och Victor.
Och tre barnbarn som visste exakt var den varmaste famnen fanns.
Den där kramen som aldrig stressade,
aldrig var halvhjärtad.
En kram som sa: jag har tid.

När jag tänker på ~~Mamma Inga~~ Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

ser jag henne i trädgården.

Hatten på, händerna jordiga,

det där prövande lilla leendet när något äntligen tog sig i rabatten.

Hon var trädgårdsmästare i själen,

inte för att allt skulle bli perfekt,

utan för att hon älskade processen:

att vänta, vårda, rensa, börja om.

Kanske var det därför hon var en så bra sjuksköterska.

Det är samma tålamod.

Samma tro på att små steg räknas.

Och jag hör henne i kören.

Den där trygga altstämman som höll ihop helheten.

Hon älskade psalmsången,

och särskilt "Bred dina vida vingar".

Den psalmen bar hon inombords som en enkel bön.

Hennes tro var stilla.

Inte många ord, inga stora gester.

Bara en riktning, en vila,

ett sätt att se livet med mildhet.

Mitt finaste minne är våra sena sommarkvällar i växthuset.

Vi drack te,

och allt fick plats där inne mellan tomatplantor och tystnad.

Hon svarade aldrig snabbt.

Hon lät frågan landa, vände på den, ställde en motfråga.

Det var så hennes goda råd kom:

inte som pekpinna, utan som öppnade dörrar.

När jag gick därifrån visste jag sällan exakt vad jag "skulle göra",

men jag visste bättre vem jag var.

Och det räckte långt.

Hemmasysslor var aldrig bara sysslor för henne.

Korsord vid köksbordet när regnet slog mot rutan.
Kanelbullar som jäste i stillhet medan radion spelade svagt.
Det var så hon skapade trygghet.
Med rytm, med omtanke, med små, pålitliga handlingar.
Det är kanske just det vi kommer sakna mest:
hennes varma kramar,
de kloka råden som aldrig trängde sig på,
närvaron som gjorde rummet lugnare.

För pappa Karl,
för oss barn, Emma och Victor,
för barnbarnen,
för alla som har stått sida vid sida med henne i arbete och vänskap:
I dag gör det ont.
Vi hade velat ha fler säsonger,
en vår till i trädgården,
en stämma till i kören.
Men om vi vill hedra Mamma Inga
kan vi göra det på hennes vis.
Vi kan se människan först.
Vi kan hålla vad vi lovar.
Vi kan lyssna klart innan vi svarar.
Vi kan låta humorn lätta det svåra, utan att ta lätt på det.

Hennes liv var inte dramatiskt i rubriker,
men stort i betydelse.
Fyrtio års tjänst på länssjukhuset.
Otcoutliga patienter som möttes av hennes lugn.
Fyrtiotvå år av äktenskap,
där kärleken märktes i det vardagliga:
en hand över ett bord,
en kopp te som redan stod och väntade,
en blick som sa: jag är här.
Barn och barnbarn som lärt sig vad omsorg faktiskt betyder,

inte som ord, utan som handling.

Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

När vi nu tar avsked i denna gudstjänst,
vill jag tro att hennes älskade psalm får bära oss.
Bred dina vida vingar över oss som är kvar,
över saknaden som skaver,
över tacksamheten som värmer.
Mammas tro var stilla,
och kanske är det just där trösten finns:
i det stilla som bär när orden tar slut.

Mamma Inga,
tack för att du lärde oss att tålamod är en form av kärlek.
Tack för att du gav oss rötter och vingar,
jord att stå i och sång att följa.
Vi lovar att hålla ihop,
att ta hand om varandra,
att fortsätta sjunga när det är mörkt
och plantera nytt när något tagit slut.

Vi släpper din hand idag,
men vi bär ditt sätt att vara vidare.
I hur vi möter människor.
I hur vi skrattar mitt i allvaret.
I hur vi skapar ett hem där alla får plats.

Vila i frid, Mamma Inga.
Vi saknar dig.
Vi tackar dig.
Och vi låter ditt liv fortsätta i våra val, våra händer, våra röster.

Detta tal skapades med begravningstal.se. Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu på begravningstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på [begravningstal.se](https://www.begravningstal.se)